

PARAULES DE VIDA

Queda't amb nosaltres, Senyor

Aquest diumenge celebrem la solemnitat del **Corpus Christi**. En ella, els catòlics confessem públicament la nostra fe en la presència del Senyor en l'Eucaristia, mostrem la importància que té per a la nostra vida cristiana i li agraïm el do immens que és per a nosaltres aquest sagrament.

Malauradament, en el moment actual molts cristians no senten la necessitat de l'Eucaristia. Per a mi, un dels fenòmens més preocupants actualment en l'Església és l'abandó de la Missa dominical per part de la majoria dels batejats. Aquest fet té greus conseqüències per a la vida de la fe. Qui deixa de participar en l'Eucaristia viu, en primer lloc, un procés de distanciament interior de Crist, i la seua amistat amb el Senyor es va refredant progressivament fins a morir. A més, també es va separant de l'Església fins arribar a sentir-se estrany en ella. Una experiència humana ens pot ajudar a entendre-ho: si algú, podent fer-ho, deixa de participar durant molt de temps en les celebracions de la seua família, es distancia interiorment d'ella i cada vegada té menys ganes de reunir-se amb els seus perquè acaba

sentint-se estrany i incòmode. El vincle d'amor que l'unia als seus germans ha mort. L'amor a Crist i als germans en la fe s'enforteix participant en la celebració eucarística.

El Concili Vaticà II ha volgut inculcar en el cor dels catòlics l'amor a l'Eucaristia i ha ensenyat, amb expressions d'una gran profunditat, la necessitat absoluta d'aquest sagrament per a la vida del cristià i de l'Església. En la *Constitució sobre l'Església* afirma que aquesta «viu i creix contínuament» per l'Eucaristia (núm. 26). En la *Constitució sobre la sagrada litúrgia* ensenya que del misteri eucarístic «ens ve, com de la font, la vida de la gràcia» (núm. 10). I en el *Decret sobre el ministeri i la vida dels preveres* es diu que en aquest sagrament «hi ha inclòs tot el bé espiritual de l'Església, és a dir, Crist mateix, la nostra Pasqua» (núm. 5).

Després d'escoltar a aquell desconegut que s'havia unit a ells en el camí i els explicava les escriptures, els dos deixebles d'Emmaús van sentir el desig d'estar més temps amb eixe personatge a qui encara no havien reconegut, i li van demanar que es quedés amb ells (*Lc 24,29*). Quan el van reconèixer en la fracció del pa,

se'n tornaren a Jerusalem, on «van trobar reunits els Onze i els qui eren amb ells» i van contar «el que havia passat pel camí i com l'havien reconegut quan partia el pa» (*Lc 24,33-35*). En el pa partit van descobrir el Senyor, que havia caminat i s'havia quedat amb ells. El seu cor es va omplir d'alegria.

Aquesta alegria per la proximitat del Senyor és la que volem comunicar avui a tots: en el pa partit de la celebració de l'Eucaristia la nostra

vida s'ompli de joia perquè el desig d'estar amb Ell es fa realitat; i en la processó eucarística que recorre els carrers dels nostres pobles i ciutats l'Església proclama que res li fa perdre la pau, perquè té la certesa de caminar acompanyada per Crist. ¿No és trista la indiferència de tants catòlics envers l'Eucaristia?

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Amén!

Un matrimoni amb cinc fills acostuma a aprofitar una estona abans de la missa dominical perquè alguns dels seus membres s'apropin al sagrament de la confessió. En una ocasió, el pare anà al confessional amb el fill més petit, el que té dos anys i pocs mesos. L'infant no parla, diu algunes paraules, però molt poques. Els metges no han detectat cap anomalia i opinen que no cal alarmar-se, que, arribat el moment, parlarà. El pare, com en altres ocasions, es confessà, mentre el nen, al seu costat, romania quiet. En el moment de l'absolució, quan el sacerdot digué «en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant», l'infant respongué amb un sonor: «Amén!», i continuà callat. Passada la sorpresa, el pare comentava: «No és estrany que, malgrat que no parli, ha-

gi respost a la fórmula de l'absolució. A casa beneïm la taula, fem pregària junts i, sovint, utilitzem la fórmula "en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant" i tots responem "Amén". El nen ho ha sentit moltes vegades i avui ha decidit afegir-s'hi.»

El mestratge de pares i germans ha desenvolupat la pertinença d'aquest infant a la família de Déu Pare. N'és membre des del baptisme i la pregària amb ells està esdevenint espai familiar d'iniciació, respiració espiritual, camí de diàleg domèstic, comunitari, que apropa al Pare de tots. I és ben emotiu que, de les poques paraules que diu, l'infant hagi triat aquesta per acompanyar el seu pare!

Alhora, aquest mestratge abraçarà aspectes i dimensions diversos de la vida que aniran am-

pliant la seva visió del món des de la realitat més propera i en els que no serà difícil descobrir-hi la presència de Déu bategant ben viva. Aquest testimoni familiar, del pare en aquest cas, repetit periòdicament, l'ajudarà a reconèixer-se pecador i a apropar-se al sagrament de la reconciliació, signe eficaç i indubtable del perdó i la misericòrdia de Déu, que passa una i altra vegada per la nostra vida. També li mostrarà la necessitat de perdonar els altres amb generositat.

«Perquè, si perdoneu als altres les seves faltes, el vostre Pare celestial també us perdonarà a vosaltres, però si no les perdoneu, el vostre Pare no us perdonarà a vosaltres» (*Mt 6,14-15*).

Amén!

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRAS DE VIDA

Quédate con nosotros, Señor

Este domingo celebramos la solemnidad del **Corpus Christi**. En ella, los católicos confesamos públicamente nuestra fe en la presencia del Señor en la Eucaristía, mostramos la importancia que tiene para nuestra vida cristiana y le agradecemos el don inmenso que es para nosotros este sacramento.

Desgraciadamente, en el momento actual muchos cristianos no sienten la necesidad de la Eucaristía. Para mí, uno de los fenómenos más preocupantes actualmente en la Iglesia es el abandono de la Misa dominical por parte de la mayoría de los bautizados. Este hecho tiene graves consecuencias para la vida de la fe. Quien deja de participar en la Eucaristía vive, en primer lugar, un proceso de distanciamiento interior de Cristo, y su amistad con el Señor se va enfriando progresivamente hasta morir. Además, también se va separando de la Iglesia hasta llegar a sentirse extraño en ella. Una experiencia humana nos puede ayudar a entenderlo: si alguien, pudiendo hacerlo, deja de participar durante mucho tiempo en las celebraciones de su familia, se distancia interiormente de ella y cada vez tiene menos ganas de reunirse con los suyos porque acaba sintiéndose extraño e incómodo. El vínculo de amor que le unía a sus hermanos ha muerto. El amor a Cristo y a los hermanos en la fe se fortalece participando en la celebración eucarística.

El Concilio Vaticano II ha querido inculcar en el corazón de los católicos el amor a la Eucaristía y ha enseñado, con expresiones de una gran profundidad, la necesidad absoluta de este sacramento para la vida del cristiano y de la Iglesia. En la *Constitución sobre la Iglesia* afirma que esta «vive y se desarrolla sin cesar» por la Eucaristía (n.º 26). En la *Constitución sobre la sagrada liturgia* enseña que del misterio eucarístico «mana hacia nosotros, como de una fuente, la vida de la gracia» (n.º 10). Y en el *Decreto sobre el ministerio y la vida de los presbíteros* se dice que en este sacramento «se contiene todo el bien espiritual de la Iglesia: Cristo, nuestra Pascua» (n.º 5).

Después de escuchar a aquel desconocido que se había unido a ellos en el camino y les explicaba las escrituras, los dos discípulos de Emaús sintieron el deseo de estar más tiempo con ese personaje a quien todavía no habían reconocido, y le pidieron que se quedara con ellos (Lc 24,29). Y cuando lo reconocieron en la fracción del pan se volvieron a Jerusalén, «donde encontraron reunidos a los Once con sus compañeros» y «les contaron lo que les había pasado por el camino y cómo lo habían reconocido al partir el pan» (Lc 24,33-35). En el pan partido descubrieron al Señor, que había caminado y se había quedado con ellos. Su corazón se llenó de alegría.

Esta alegría por la cercanía del Señor es la que queremos comunicar hoy a todos: en el pan partido de la celebración de la Eucaristía nuestra vida se llena de gozo porque el deseo de estar con el Señor se hace realidad; y en la procesión eucarística que recorre las calles de nuestros pueblos y ciudades la Iglesia proclama que nada le hace perder la paz, porque tiene la certeza de caminar acompañada por Cristo. ¿No es triste la indiferencia de tantos católicos hacia la Eucaristía?

Con mi bendición y afecto.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Visita Pastoral a la parròquia de Santa Bàrbara

L'última setmana del mes d'abril la parròquia de Santa Bàrbara ha tingut la Visita Pastoral del nostre bisbe D. Enrique.

Començà el dilluns 24 trobant-se amb els joves que es preparen per a la Confirmació, continuant amb els infants de comunió.

Fent un parèntesi amb els grups, es traslladà a l'Ajuntament del poble on fou rebut per l'alcalde, Sr. Alfred Blanch.

Acabada l'audiència, que durà uns trenta minuts, continuà la Visita Pastoral en el centre parroquial amb els Agents de Pastoral formats pel Consell Pastoral Parroquial, els catequistes, Càritas, Mans Unides, el cor parroquial. Cada grup exposà la seva tasca que realitza al llarg de l'any.

El divendres 28, després d'una entrevista en directe per la ràdio del poble, La Plana-Ràdio, visità els malalts als quals animà i oferí la Sagrada Comunió. El recorregut domiciliari va concloure amb una visita al Centre de Dia del poble on hi havia en

aquell moment una dotzena d'avis i àvies.

La Visita Pastoral va concloure amb la Missa Estacional el diumenge 30 d'abril, al final de la qual tots els feligresos passaren a saludar el Sr. Bisbe.

Mn. Ferran Aspa

«Jornada del Totxo» a Campredó

Ja va sent una tradició. Sota aquest títol el Consell Parroquial organitza una jornada anual a favor de Mans Unides,

Campanya contra la fam. Aquest any va ser la tarda de diumenge 30 d'abril. Amb la participació de més de 300 persones.

Futbol3 per als joves, unes activitats per als més petits, una tómbola, un punt de venda de plantes, un punt de venda de coses de Mans Unides, una rifa de diferents regals i un punt de venda de cocs que preparen la gent i begudes van ser les activitats que es van desenvolupar amb èxit.

Una conferència de la Dra. Núria Mulet, oncòloga de la Vall Hebron, i un concert d'un quartet de corda van ser les activitats culturals que van completar la jornada.

La rifa final: de les samarretes del Barça, de la pintura d'una artista local, d'una pilota del Barça, d'un pernil, etc. van cloure una jornada solidària, educativa i de germanor.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «La nostra esperança és el Senyor Jesús que reconeixem viu i present en nosaltres i en els nostres germans» (18 de maig).

@Pontifex: «Mirem de mantenir sempre alt el "to" de la nostra vida, recordant per quin immens premi existim, treballlem, lluitem, patim» (18 de maig).

@Pontifex: «Déu fa créixer les seves flors més belles enmig de les pedres més àrides» (18 de maig).

@Pontifex: «La pau s'ha de construir sobre la justícia, el desenvolupament humà, el respecte dels drets humans, la custòdia de la creació» (20 de maig).

Sortida interparroquial d'Amposta a Batea

El passat 1 de maig, com ja fa uns quants anys, tingué lloc la jornada festiva dels col·laboradors parroquials. Aquest any, el lloc escollit per a aquesta diada ha estat la població de Batea, municipi de la Terra Alta, d'uns dos mil habitants i fronterer amb la Franja. Una població que basa la seva economia en el conreu de la vinya i en l'elaboració de vins. En l'actualitat, Batea compta amb uns vint cellers.

Havent sortit d'Amposta a les vuit i mitja del matí, abans d'arribar a Batea, fèiem una parada al restaurant Coll del Moro per a esmorzar. A les deu del matí, arribàvem a Batea. L'alcalde de la població, en Joaquim Paladella, i l'exregidor de Cultura de l'Ajuntament de la Vila, en Joaquim Arrufí, ens esperaven per acollir-nos i fer-nos de guies pels carrers i edificis de la població.

Comença la visita a la mateixa plaça Major, antesala de l'antic nucli de població o Vila Closa. La plaça, presidida per la Casa de la Vila, conserva uns interessants porxos construïts als s. XIII i XIV. Ens endinsem en l'antic nucli de població passant per davant de la capella de la Mare de Déu del Portal. Seguim pels carrers estrets i irregulars amb arcs coberts fins a arribar a l'església par-

roquial de Sant Miquel, notable edifici barroc amb façana neoclàssica ricament ornamentada amb tres portes emmarcades per columnes, fornicules, un gran frontó i un campanar de torre vuitavat, decorat i coronat per una balustrada. La direcció de l'obra es va encarregar a Francesc Melet, mestre d'obres de Fraga; a ell també li correspon la direcció de les obres de l'església de Corbera d'Ebre, de l'ermita de la capella de la Mare de Déu de la Misericòrdia de la Farella, la construcció de la sagristia major de la catedral de Tortosa, la nova catedral de Lleida i la nostra església arxiprestal d'Amposta.

Continuem la visita pels carrers de la Vila Closa fins arribar a l'edifici de la cooperativa per visitar el seu celler. Ens esperen el president,

membres de la Junta i l'enòloga que ens dóna una explicació detallada dels cups i de l'elaboració del vi. A la una del migdia ens dirigim a la capella de la Mare de Déu del Portal. Fou construïda l'any 1694. Allí s'hi venera la imatge de la Verge que és de caoba decorada amb or, obra de l'escultor bateà Frederic Galcerà i Alabart, autor del sant Jordi de bronze del Pati dels Tarongers del Palau de la Generalitat. La capella és d'estil barroc, amb gran ornamentació i una cúpula de grans dimensions. Allí hi celebrem l'Eucaristia. És temps de Pasqua. Ens sentim com aquell grup de seguidors de Jesús acompanyats per Maria, la mare de Jesús (Ac 1,14). Vam pregar per les parròquies i, en especial, per aquells membres de les nostres comunitats que més ne-

cessitat tenen de la nostra pregària. El dinar tingué lloc al Coll del Moro. A les cinc de la tarda tornàvem a Batea. Ens esperaven una altra vegada l'alcalde i l'exregidor a l'entrada del camp de futbol, al costat de les piscines, coberta una i a l'aire lliure l'altra. Van mostrar-nos també diversos camps on es poden practicar altres esports. La tarda estava destinada a visitar diverses instal·lacions de les que gaudeix la població: escoles, institut d'ensenyança secundària, centre de cinema, centre de dia i de rehabilitació mèdica, etc. A les set de la tarda visitem el Celler Piñol, on s'elaboren vins de producció limitada, premiats en multitud de cates internacionals. Acabem la visita-estada a Batea visitant el celler dels germans Arrufí, de recent apertura, que elabora vins ecològics.

Són les nou del vespre quan arribem a Amposta havent compartit una jornada completa d'atencions i de bona convivència, atencions i valoracions que perduraran en el record personal i col·lectiu per molt de temps. S'ho mereix Batea, les persones que ens han acollit, i s'ho mereixen les persones que, de forma voluntària i generosa, col·laboren en les comunitats parroquials.

Ramon Font

Festa del Perdó

Forma part de les parròquies de l'Arxiprestat de la Terra Alta, que l'1 de maig, ens trobem per celebrar la Festa del Perdó a l'ermita de Sta. Madrona, de Corbera d'Ebre.

A les 10 del matí ens trobàrem els 58 nens i nenes juntament amb els catequistes, algunes mares i els mossens de la comarca al poble de Corbera, i allí vàrem fer la presentació, tot seguit sortírem cap a l'ermita, en arribar entràrem a saludar san-

ta Madrona amb un cant i després jocs, cançons... fins a l'hora del dinar i posteriorment més jocs i cançons fins a les tres de la tarda quan celebràrem la Festa del Perdó.

I al voltant de les quatre, amb l'alegria de sentir-nos perdonats, vàrem cantar l'*Hora dels adéus*, i els pares se'n portaren els seus fills tot tenint un gran record d'aquest dia.

Mn. Jordi Centelles Llop
Arxiprest de la Terra Alta

AGENDA

► **Dimarts 20**, Catedral, a les 19 h, inauguració del retaule de les santes, Càndia, Còrdula i Úrsula.

► **Divendres 23**, Catí, a les 18 h, confirmacions.

► **Dissabte 24**, Campredó, a les 19 h, Missa.

► **Diumenge 25**, Aldover, a les 10.30 h, confirmacions. / Xerta, a les 12 h, confirmacions. / Jesús, Festa del Sagrat Cor, a les 19.30 h, Missa i processó.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

19. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [2C 6,1-10 / SI 97 / Mt 5,38-42]. Sant Romuald (s. X-XI), abat, nascut a Ravenna, fund. camaldulencs (EC, 980); sants Gervasi (o Gervàs) i Protasi, mrs.; santa Aurora, vg. i mr.

20. ■ Dimarts [2C 8,1-9 / SI 145 / Mt 5,43-48]. *Lleida*: Sant Lluís Gonzaga, rel.; sant Silveri, papa (536-537) i mr.; santa Florentina, vg., germana dels bisbes Leandre, Fulgenci i Isidor.

21. □ Dimecres [2C 9,6-11 / SI 111 / Mt 6,1-6.16-18]. Sant Lluís

Gonzaga (Màntua, 1568 - Roma, 1591), rel. jesuïta; *Lleida*: sant Ramon de Roda (†1126), bisbe de Roda d'Isàvena; sant Adolf, bisbe.

22. ■ Dijous [2C 11,1-11 / SI 110 / Mt 6,7-15]. Sant Paulí de Nola (Bordeus, 355 - Nola, 431), bisbe, ordenat prev. a Barcelona; sant Joan Fischer (1469-1535), bisbe de Rochester, cardenal, i sant Tomàs More (1477-1535), pare de família i canceller d'Estat, mrs. a Anglaterra.

23. □ Divendres [Dt 7,6-11 / SI 102 / 1Jo 4,7-16 / Mt 11,25-30].

Sagrat Cor de Jesús. Sant Zenó, màrtir; sant Josep Cafasso, prevere salesià.

24. □ Dissabte [Is 49,1-6 / SI 138 / Fets 13,22-26 / Lc 1,57-66.80]. Naixement de sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor, patró de la diòcesi de Lleida.

25. ■ Diumenge vinent, XII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Jr 20,10-13 / SI 68 / Rm 5,12-15 / Mt 10,26-33]. Sant Pròsper d'Aquitània, bisbe; sant Guillem (1142), abat; santa Oròsia, vg. i mr.

El Cos i la Sang de Crist

COMENTARI

Do d'amor per a viure en l'amor

▶ Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 8,2-3.14b-16a)

Moisés digué al poble: «Recorda't del camí que el Senyor t'ha fet fer pel desert des de fa quaranta anys per afligir-te, per provar-te, per conèixer els sentiments del teu cor i veure si observaries o no els seus manaments. T'afligí fent-te passar fam, però després t'alimentà amb el manà, que ni tu ni els teus pares no coneixíeu, perquè aprenguessis que l'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu. Recorda't del Senyor, el teu Déu, que et va fer sortir de la terra d'Egipte, un lloc d'esclavatge; que t'ha fet passar per aquest desert immens i terrible, infestat de serps verinoses i d'escorpins, una terra eixuta, sense aigua, on per a tu va fer saltar un doll d'aigua de la roca dura, i t'hi alimentava amb el manà, que els teus pares no coneixien.»

▶ Salm responsorial (147)

R. *Glorifica el Senyor, Jerusalem.*

Glorifica el Senyor, Jerusalem, / Sió, canta lloances al teu Déu, / que assegura les teves portes / i beneeix dintre teu els teus fills. R.

Manté la pau al teu territori / i et sacia amb la flor del blat. / Envia ordres a la terra, / i la seva paraula corre de pressa, / no es detura. R.

Anuncia les seves paraules als fills de Jacob, / als fills d'Israel, els seus decrets i decisions. / No ha obrat així amb cap altre poble, / no els ha fet conèixer les seves decisions. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 10,16-17)

Germans, el calze de la benedicció que nosaltres beneïm, no és, potser, comunió amb la sang de Crist? El pa que nosaltres partim, no és, potser, comunió amb el cos de Crist? El pa és un de sol. Per això tots nosaltres, ni que siguem molts, formem un sol cos, ja que tots participem del mateix pa.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 6,51-58)

En aquell temps Jesús digué als jueus: «Jo sóc el pa viu, baixat del cel. Qui menja aquest pa, viurà per sempre. Més encara: El pa que jo donaré és la meva carn, perquè doni vida al món.» Els jueus es posaren a discutir. Deien: «Com s'ho pot fer, aquest, per donar-nos la seva carn per menjar?» Jesús els respongué: «Us ho dic amb tota veritat: Si no mengueu la carn del Fill de l'home i no beueu la seva sang, no podeu tenir vida en vosaltres. Qui menja la meva carn i beu la meva sang té vida eterna, i jo el ressuscitaré el darrer dia. Ben cert: la meva carn és un veritable menjar, i la meva sang és una veritable beguda. Qui menja la meva carn i beu la meva sang està en mi i jo en ell. A mi m'ha enviat el Pare que viu, i jo visc gràcies al Pare; igualment, els qui em mengen a mi viuran gràcies a mi. Aquest és el pa baixat del cel. No és com el que van menjar els vostres pares. Ells van morir, però els qui mengen aquest pa, viuran per sempre.»

▶ Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 8,2-3.14b-16a)

Moisés habló al pueblo diciendo: «Recuerda todo el camino que el Señor, tu Dios, te ha hecho recorrer estos cuarenta años por el desierto, para afligirte, para probarte y conocer lo que hay en tu corazón: si observas sus preceptos o no. Él te afligió, haciéndote pasar hambre, y después te alimentó con el maná, que tú no conocías ni conocieron tus padres, para hacerte reconocer que no sólo de pan vive el hombre, sino que vive de todo cuanto sale de la boca de Dios. No olvides al Señor, tu Dios, que te sacó de la tierra de Egipto, de la casa de esclavitud, que te hizo recorrer aquel desierto inmenso y terrible, con serpientes abrasadoras y alacranes, un sequedal sin una gota de agua, que sacó agua para ti de una roca de pedernal; que te alimentó en el desierto con un maná que no conocían tus padres.»

▶ Salmo responsorial (147)

R. *Glorifica al Señor, Jerusalén.*

Glorifica al Señor, Jerusalén; / alaba a tu Dios. Sión. / Que ha reforzado los cerrojos de tus puertas, / y ha bendecido a tus hijos dentro de ti. R.

Ha puesto paz en tus fronteras, / te sacia con flor de harina. / Él envía su mensaje a la tierra, / y su palabra corre veloz. R.

Anuncia su palabra a Jacob, / sus decretos y mandatos a Israel; / con ninguna nación obró así, / ni les dio a conocer sus mandatos. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 10,16-17)

Hermanos:

El cáliz de la bendición que bendecimos, ¿no es comunión de la sangre de Cristo? Y el pan que partimos, ¿no es comunión del cuerpo de Cristo? Porque el pan es uno, nosotros, siendo muchos, formamos un solo cuerpo, pues todos comemos del mismo pan.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 6,51-58)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los judíos: «Yo soy el pan vivo que ha bajado del cielo; el que coma de este pan vivirá para siempre. Y el pan que yo daré es mi carne por la vida del mundo». Disputaban los judíos entre sí: «¿Cómo puede este darnos a comer su carne?». Entonces Jesús les dijo: «En verdad, en verdad os digo: si no coméis la carne del Hijo del hombre y no bebéis su sangre, no tenéis vida en vosotros. El que come mi carne y bebe mi sangre tiene vida eterna, y yo lo resucitaré en el último día. Mi carne es verdadera comida, y mi sangre es verdadera bebida. El que come mi carne y bebe mi sangre habita en mí y yo en él. Como el Padre que vive me ha enviado, y yo vivo por el Padre, así, del mismo modo, el que me come vivirá por mí. Este es el pan que ha bajado del cielo: no como el de vuestros padres, que lo comieron y murieron; el que come este pan vivirá para siempre.»

Deuteronomi és com el testament de Moisés amb madura visió teològica sobre la història d'Israel.

L'alliberament de l'esclavatge d'Egipte esdevé confessió de fe fonamental: *El Senyor ens ha tret d'esclavatge i, guiant-nos quaranta anys pel desert, ens ha dut a la Terra Promesa. Callen tants anys?*

A la proposta de Moisés en començar el camí exodal, el Poble respon: *Farem tot el que ha dit el Senyor (Ex 19,8).*

Aquesta promesa havia de ser verificada: *Recorda el camí que el Senyor t'ha fet recórrer pel desert des de fa quaranta anys per veure si observaries o no els seus Manaments.*

La prova exodal volia aliment especial: el manà, aliment de poble pelegrí i figura de l'Eucaristia.

Pau destaca el paper de l'Eucaristia com a nexa d'unió del cristià amb Crist i dels cristians entre ells. *La Copa de la benedicció és comunió amb la sang de Crist i el Pa que partim és comunió amb el cos de Crist.* Per això els participants a l'Eucaristia, *ni que siguem molts*, de fet «som» un sol cos. El text original diu que «som» un sol cos: no amb figura que és obra nostra sinó amb realitat profunda que ens ve regalada en el Baptisme.

La 1a part del Discurs del Pa de Vida destaca l'aspecte cristològic (*Jo sóc el Pa de Vida*); la 2a part insisteix en el tema eucarístic del *menjar el Pa*.

L'efecte de *menjar el Pa i beure la sang del Fill de l'home* és la permanència recíproca del cristià en Crist i de Crist en el cristià. L'aliment natural és assimilat pel qui el menja; en l'Eucaristia el comensal és assimilat per l'aliment per esdevenir en Crist servidors de l'amor.

Mn. José Luis Arín